

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010291
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320010291.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2021, v trestnej veci obžalovaného C. R. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/39/2020 zo dňa 24.06.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné napadnutým rozsudkom sp. zn. 2T/39/2020 zo dňa 24.06.2021 podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku obžalovaného C. R., nar. XX.XX.XXXX v T., bytom T., N. T. pre skutok kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

- dňa 26.07.2017 prostredníctvom emailovej objednávky objednal u spoločnosti W. F. s.r.o. stavebné rezivo o množstve 11,22 m³, kde k samotnej dodávke reziva došlo dňa 21.08.2017 D. L. v obci Q., okr. T. a následne dňa 20.09.2017 bola vystavená faktúra č. XXXXXXXX na sumu 2.495,52 eur, splatná dňa 04.10.2017, pričom k jej uhradeniu doposiaľ nedošlo napriek tomu, že obvinený C. R. v presne nezistenom čase, niekedy v jarných mesiacoch roku 2017 od D. L. prevzal za rezivo hotovosť vo výške 2.100,-eur, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti W. F. s.r.o., so sídlom podnikania Z. L. XXX, IČO: 47 009 934 škodu vo výške 2.495,52 eur,

oslobodil, lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodenú stranu W. F. s.r.o., so sídlom podnikania Z. L. XXX, IČO:47009934 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.09.2021. Prokurátor konštatuje, že má za to, že v konaní bolo dokázané uvádzanie do omylu, teda aktívna činnosť obvineného, ktorá spočívala v predstieraní skutočností, ktoré sú v rozpore s realitou. Poškodený firme predstieral, že je reálne, že za drevo, ktoré si objednal ako fyzická osoba zaplatí, hoci vedel, že jeho spoločnosť, na ktorú žiadal vystaviť faktúru, nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a je zadlžená. Z uvedeného dôvodu objednával drevo emailom ako fyzická osoba a nie zadlžená eseročka, aby sa mu podarilo drevo vylákať. Drevo u poškodeného nikdy predtým nekupoval ani ako fyzická osoba ani ako eseročka. Súd nijako nevyhodnocoval skutočnosti vyplývajúce z výpovedí poškodeného a svedka D. L., z ktorých jednoznačne je možné vyvodiť záver, že obžalovaný v jari prevzal od svojho kamaráta D. L. peniaze na stavbu strechy, do leta neobjednal ani len drevo, ani stavbu nezačal realizovať, teda svojho kamaráta oklamal, až po tom čo kamarát urgoval, objednal koncom júla drevo u poškodeného, ktorého rovnako

podviedol a drevom z podvodu na poškodenom len vyrovnal svoj dlh u kamaráta D. L., ktorý sa už pochopiteľne necíti nijak poškodený, hoci si strechu musel stavať sám, aj keď zaplatil zálohu a čakal na začatie stavby niekoľko mesiacov. Nakoniec D. L. dostal drevo vo vyššej hodnote, než zaplatil obžalovanému. Je teda evidentné, že obrana obžalovaného je účelová. D. L. vypovedal, že s C. R. sa dohodol na stavbe strechy v jarných mesiacoch 2017. Vtedy mu odovzdal peniaze na drevo. Až po opakovaných urgenciách bolo drevo s niekoľko mesačným omeškaním na stavbu dovezené, pričom D. L. už za takýchto okolností pochopiteľne nemal záujem, aby strechu robil obvinený. Obvinený drevo objednal až v lete a za vyššiu sumu, než akú za drevo dostal od D. L.. Následne po dodaní dreva, vyhýbal sa zaplateniu kúpnej ceny za drevo, menil objednávateľa z fyzickej osoby na právnickú osobu, ktorej bol konateľom a následne v jeseni previedol svoj obchodný podiel na nekontaktnú osobu, ktorá nepreberá poštu. Z registra W. vyplýva, že firma K. s.r.o. dlhodobo nevykazuje tržby a neprodukuje zisk, pričom má dlhy na daniach. Prokurátor má za to, že z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný vedome podviedol poškodeného firmu, zneužil jej dôverčivosť, keďže fyzickej osobe, ktorá si u nich nikdy predtým drevo neobjednala, vydali drevo bez zaplatenia. Vykonané dôkazy a uvedené dôvody neodôvodňujú oslobodenie obžalovaného spod obžaloby, preto navrhol, aby krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok zrušil, pre nevysporiadanie sa so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie, vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupov konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal dňa 07.05.2020 obžalobu na C. R. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 26.07.2017 prostredníctvom emailovej objednávky objednal u spoločnosti W. F. s.r.o. stavebné rezivo o množstve 11,22 m³, kde k samotnej dodávke reziva došlo dňa 21.08.2017 D. L. v obci Q., okr. T. a následne dňa 20.09.2017 bola vystavená faktúra č. 20170087 na sumu 2.495,52 eur, splatná dňa 04.10.2017, pričom k jej uhradeniu doposiaľ nedošlo napriek tomu, že obvinený C. R. v presne nezistenom čase, niekedy v jarných mesiacoch roku 2017 od D. L. prevzal za rezivo hotovosť vo výške 2.100,-eur, čím takto svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti W. F. s.r.o., so sídlom podnikania Z. L. XXX, IČO: 47 009 934 škodu vo výške 2.495,52 eur.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného C. R., svedkom - poškodenou Y. W., výsluchom svedka D. L. a listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu právneho konania.

Súd podrobne rozobral jednotlivé skutočnosti, ktoré vyplývajú z dôkazných prostriedkov - dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí konštatuje, že zhodnotil dôkazy vykonané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Dospel k záveru, že skutok opísaný v obžalobe prokurátora sa stal, avšak nebolo preukázané, že konaním opísaným v obžalobe došlo k naplneniu všetkých znakov prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Ďalej súd rozobral jednotlivé znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu.

Súd prvého stupňa zdôrazňuje, že pre vyodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a sa u žalovaného prečinu vyžaduje úmyselné zavinenie. Podvodné konanie - teda uvedenie do omylu alebo využitie omylu zo strany páchatel'a je konanie, ktorým predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom. Uvedenie do omylu môže byť ľstou alebo môže ísť, hoci aj o nepravdivú informáciu. Ide o úmyselný trestný čin, pri ktorom páchatel' už v čase svojho konania vie, že to čo poškodenému uviedol, sa nezakladá na pravde a takýmto spôsobom sa snaží na jeho úkor neoprávnene obohatiť. Ako je však zrejmé, v danom prípade tomu tak nebolo. Obžalovaný C. R. mal s D. L. ústnu dohodu, že pre neho vykoná dohodnutú prácu. Na základe toho objednal rezivo potrebné k výkonu dohodnutej práce. Rezivo bolo dovezené na miesto, kde mal prácu vykonať. Rezivo prevzali robotníci - Ukrajinci, ktorí na dome D. L. pracovali. Je pri tom zrejmé, že D. L. odstúpil od dohody s obžalovaným R., namiesto neho dal

práce dokončiť iným osobám, a tak v podstate znemožnil obžalovanému dokončiť dohodnutú prácu. Z výpovede D. L. je pritom zrejmé, že po dohode s obžalovaným na cene za vykonanú prácu v sume 6,5 tisíc eur, obžalovaný chcel zálohu vo výške jednej tretiny, čo bola suma 2.100 eur, ktorú mu aj vyplatil. Z jeho výpovede nie je zrejmé, či to bolo za prácu alebo za materiál. Na základe vyššie uvedeného nie je možné konštatovať, že obžalovaný už v čase, keď s D. L. sa dohodol na vykonaní práce, uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl, a tak sa už pri preberaní sumy 2.100,- eur neoprávnene obohatil. Okrem toho je zrejmé, že rezivo bolo dovezené do dvora D. L., teda obžalovaný sa na úkor poškodenej strany neobohatil a nebolo preukázané, aby mal v úmysle neoprávnene obohatiť D. L..

V súvislosti s uvedením vykonaným dokazovaním nebolo preukázané naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný od svedka D. L. prevzal zálohu na stavbu strechy vo výške 2.100,- eur, čo nepoprel ani samotný obžalovaný. Nebolo však jednoznačne preukázané, že daná suma bola obžalovanému vyplatená za tým účelom, aby ňou zaplatil za objednané rezivo od spoločnosti W. F. s.r.o. Predmetné rezivo bolo následne dodané D. L., ktorý ho použil na stavbu strechy a to bez toho, aby za to osobitne zaplatil. Súd prvého stupňa mal za to, že posudzované konanie súvisí s podnikateľskou činnosťou obžalovaného ako aj poškodenej strany W. F. s.r.o. a ich vzájomnými vzťahmi súvisiacimi s týmito podnikaním a s tým súvisiacim finančným vysporiadaním. Z uvedeného preto súd nadobudol presvedčenie, že skutočne v danom prípade je potrebné usporiadať vzťahy medzi obžalovaným, poškodenou stranou a prípadne aj svedkom D. L. v civilnom procese.

Krajský súd s argumentáciou súdu prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil. K tejto argumentácii je potrebné dodať, že poškodená strana W. F. s.r.o. zastúpená Y. W. už dňa 26.09.2017 podala trestné oznámenie pre tento skutok. Dňa 25.10.2017 poverený príslušník Policajného zboru Obvodného oddelenia PZ Snina uznesením ČVS: ORP-663/SV-HE-2017 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku vec podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona odmietol, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2017.

Spoločnosť W. F. s.r.o. dňa 12.06.2019 opätovne podala trestné oznámenie pre to isté konanie na Okresnej prokuratúre Humenné, ktorá toto podanie odstúpila príslušnému Obvodnému oddeleniu Policajného zboru.

Poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Snina uznesením ČVS: ORP-423/SV-HE-2019 zo dňa 16.08.2019 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku vec podozrenia z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona odmietol, pretože nevidel dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. poriadku.

Okresná prokuratúra Humenné uznesením sp. zn. 1Pn 292/19/7702 zo dňa 07.10.2019 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhovel sťažnosti konateľky spoločnosti W. F. s.r.o. a zrušila uznesenie povereného príslušníka o odmietnutí veci a uložila poverenému príslušníkovi, aby vo veci opätovne konal a rozhodol.

V prípravnom konaní bolo vykonané dokazovanie v rozsahu tak, ako bolo vykonané aj na hlavnom pojednávaní v tejto trestnej veci. Z pohľadu krajského súdu je potrebné zdôrazniť, že orgány činné v trestnom konaní sa absolútne nezaoberali otázkou, prečo poškodená strana W. F. s.r.o. svoje nároky neuplatňuje prostredníctvom obchodnoprávneho konania. Automaticky využíva prostriedky trestného práva.

Krajský súd konštatuje, že v danom prípade pri trestnom stíhaní pre prečin je potrebné mať na zreteli aj princíp ultima ratio. Tento princíp predstavuje zásadu subsidiarity represie, to znamená, že prostriedky trestného práva sa použijú až ako krajný prostriedok štátu na ochranu určitým trestným zákonom taxatívne vymedzeným spoločenským vzťahom, v prípade, že prostriedky iných právnych odvetví sú neúčinné na ochranu takýchto vzťahov. Ultima ratio je potrebné vykladať ako aplikačný princíp, ktorý zaväzuje nielen súdy, ale orgány činné v trestnom konaní. Subsidiarita represie znamená, že prednosť má civilné právo pred trestným konaním, teda trestné právo nemá byť použité ako prvé, z dôvodu, že je zadarmo, ľahšie dostupné a rýchlejšie ako civilné, ale práve naopak.

Z pohľadu aplikácie princípu ultima ratio krajský súd dospel k záveru, že práve postup poškodeného, ktorý nevyužil prostriedky ochrany svojich záujmov civilného práva, nie je v súlade s právnym poriadkom

Slovenskej republiky a orgány činné v trestnom konaní mu boli nápomocné, keď pri vymáhaní pohľadávky poškodeného zvolili kriminalizáciu obchodnoprávneho vzťahu, ktorý v danom prípade vznikol medzi poškodeným a obžalovaným.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.